

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΠΑΒ	128
26-9-19	

ΑΝΑΦΟΡΑ

προς τον υπουργό

Περιβάλλοντος & Ενέργειας κ. Κ. ΧΑΤΖΗΔΑΚΗ

ΘΕΜΑ: Δασικός χάρτης Παλιουρίου Μαγνησίας

Σας αποστέλλω το συνημμένο υπόμνημα του ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ-ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΑΛΙΟΥΡΙΟΥ “Ο ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ” με το οποίο ζητείται **η επανεξέταση του δασικού χαρακτήρα της περιοχής** πριν την οριστική κύρωση των δασικών χαρτών της Μαγνησίας.

Σας παρακαλώ κ. Υπουργέ να εξετάσετε το ως άνω ζήτημα και να με ενημερώσετε σχετικά.

Αθήνα, 24-9-2019
Ο αναφέρων βουλευτής

Κωνσταντίνος Μαραβέγιας

Βουλευτής Μαγνησίας - ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Αξιότιμο Βουλευτή κ. Κων/νο Μαραβέγια.

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΩΝ ΚΤΗΜΑΤΩΝ ΤΕΩΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΠΑΛΙΟΥΡΙΟΥ – ΔΙΜΗΝΪΟΥ -ΒΟΛΟΥ

Το Παλιούρι

Το Παλιούρι αναπτύχθηκε τον δέκατο ένατο αιώνα ως αγροτοκτηνοτροφική κοινότητα και απέχει μόλις 7,5 χιλιόμετρα από την παραλία του Βόλου. Την ανάπτυξή του έφερε η καλλιέργεια των κτημάτων, τα οποία με πολύ κόπο και με «μισό τσαρούχι» , όπως έλεγαν οι παλιότεροι, κατάφεραν να αγοράσουν από τους τούρκους αγάδες, σε πολλές περιπτώσεις με δανεικά. Καλλιεργούνταν ελιές, αμπέλια, σιτηρά και κυρίως αχλάδια, τα οποία πολλοί βολιώτες θα θυμούνται. Όλα τα σπίτια είχαν τα πιθάρια για το λάδι, αμπάρια για τα σιτηρά, βαρέλια για τα κρασιά. Κάθε οικογένεια είχε και το μικρό ή μεγαλύτερο κοπάδι της προβάτων ή κατσικιών ώστε να είναι αυτάρκεις σε γάλατα, τυριά και κρέας. Είχε αναπτυχθεί με ισορροπία, διακρίνοντας τις αγροτικές και κτηνοτροφικές ζώνες και σεβασμό στο περιβάλλον με προσαρμογή των δομών του σ' αυτό.

Οι Παλιουργιώτες με αυτή την οικονομική – παραγωγική διαδικασία, με πολλές στερήσεις και κόπους μεγάλωναν τα παιδιά τους και στους αγώνες του έθνους πρόσφεραν το κατά δύναμη. Αλλά για αυτή την προσφορά ουδέποτε διεκδίκησαν δάφνες ούτε ευχαριστώ ούτε

Το Παλιούρι μέχρι και τα χρόνια της κατοχής ευημερούσε, οι άνθρωποί του δεν πεινάσανε απεναντίας πολλούς βολιώτες ταΐσανε, οικογένειες ολόκληρες φιλοξενήσανε το 41. Είχαν σύμπνοια και ομόνοια μεταξύ τους γι' αυτό και δεν είχανε θύματα. Όλοι μπήκαν στον αγώνα με ότι μέσο και εφόδιο είχαν. Το χωριό βρέθηκε πάνω στο δρόμο που κινούνταν οι αντάρτες. Αγόγγυστα έδιναν το δέκατο της παραγωγής, συνέβαλαν με ανθρώπους και ζώα στις μεταφορές από Βένετο προς δυτική Θεσσαλία και στις μάχες που δίνονταν .

Το Παλιούρι μετά την κατοχή, τον εμφύλιο και τους σεισμούς του 56-57 έπαθε και δύο σημαντικές καταστροφές στην παραγωγική του βάση. Από μεγάλο παγετό το 55 καταστράφηκαν πολλά ελαιόδενδρα και το χειρότερο και τελειωτικό χτύπημα ήρθε με την απαξίωση της αχλαδοπαραγωγής στα μέσα της δεκαετίας του 60. Η πολιτεία δεν θέλησε

ή δεν αντιλήφθηκε το πρόβλημα , πάντως σίγουρο είναι ότι άφησε αυτούς του ανθρώπους χωρίς καμία συνδρομή, κυριολεκτικά στην τύχη τους. Σε μια πρωτόγονη γεωργική περιοχή, που εξυπηρετούνταν μόνο με ζώα και που έπρεπε να αλλάξει το παραγωγικό μοντέλο με την δημιουργία υποδομών, την μηχανοποίηση των μέσων καλλιέργειας και μεταφοράς και την αλλαγή στα καλλιεργούμενα είδη δεν δόθηκε καμία σημασία δεν ανοίχτηκαν ούτε καν δρόμοι, δεν πήγε ρεύμα, δεν λύθηκε το οξύ πρόβλημα του νερού. Απεναντίας οι εναπομείναντες κάτοικοι ενθαρρύνθηκαν να εγκαταλείψουν το χωριό τους και να έρθουν πιο κοντά στην πόλη.

Η απομάκρυνση των κατοίκων από τον χώρο καλλιέργειας και παραγωγής έφερε δυσκολίες στις μετακινήσεις και τέλος την εγκατάλειψη των καλλιεργούμενων εκτάσεων ιδίως στις ορεινές ζώνες , όπου μέχρι και σήμερα δεν υπάρχει οδικό δίκτυο και για να φτάσει κανείς στο κτήμα του πρέπει να περπατήσει με τα πόδια, σε μονοπάτι, δύο, τρία και περισσότερα χιλιόμετρα.

Μ' αυτές τις συνθήκες προφανώς η καλλιέργεια είναι πλημμελής , οι ελιές έβγαλαν αγριλίδια και αχλαδιές γκορτσάδια και πολλαπλασιάστηκαν τα άγρια φοιτά σπάρτα σπαλάθρια και πουρνάρια.

Οι δασικοί χάρτες.

Η πολιτεία αντί να βοηθήσει τους πολίτες ανοίγοντας δρόμους και παρέχοντας οδηγίες και συνδρομή γενικά ώστε να καλλιεργήσουν τα κτήματά τους και να αυξηθεί η παραγωγή των ίδιων και της χώρας ήρθε με τη δασική νομοθεσία να αμφισβητήσει αυτές τις ιδιοκτησίες χαρακτηρίζοντας το μεγαλύτερο μέρος (πάνω από τα 2/3) της αγροτικής περιοχής της πρώην κοινότητας Παλιουρίου ως Δ/Δ, δηλαδή ότι ήταν δασική και είναι δασική και επομένως κατά τεκμήριο ότι ανήκουν στο Ελληνικό δημόσιο, που είναι εντελώς ψευδές και άδικο.

Επειδή στο Παλιούρι εκχερσώσεις δεν έγιναν τουλάχιστον τα τελευταία 100 χρόνια και ολόκληρη η αγροτική περιφέρεια ανήκει στην εκκλησία ή σε ιδιώτες, οι οποίοι έχουν συμβόλαια μεταγεγραμμένα στα υποθηκοφυλακεία της περιοχής .

Επειδή η αγροτική ζώνη της τέως Κοινότητας Παλιουρίου είναι σαφώς και επανειλημμένως καθορισμένη για δεκαετίες ολόκληρες τον προηγούμενο αιώνα, όπως φαίνεται από το «βιβλίο αποφάσεων του Κοινοτικού Συμβουλίου αγροτικής ασφαλείας Κοινότητας Παλιουρίου». Οι αποφάσεις αυτές, αρχής γενομένης το 1938 και έως το 1955, περιγράφουν την αγροτική ζώνη της Κοινότητας και απαγορεύουν τη βόσκηση ποιμνίων σ' αυτή για τη συγκομιδή της παραγωγής και «για την προστασία των δενδρυλλίων εξ αχλαδών και ελαιών εξημερωμένων και αγρίων», αποφάσεις που εγκρίνονταν ανά έτος από το αρμόδιο αγρονομικό Συμβούλιο Βόλου για την προστασία των δένδρων.

Επειδή οι παραπάνω διοικητικές πράξεις, δηλαδή οι αποφάσεις του Κοινοτικού Συμβουλίου Παλιουρίου και οι αντίστοιχες εγκρίσεις των αρμόδιων Αγρονομικών Συμβουλίων Βόλου δεν λήφθηκαν υπόψη στη σύνταξη των δασικών χαρτών της περιοχής, όπως πιστεύουμε ότι θα έπρεπε.

Επειδή ουδέποτε αμφισβητήθηκε στα σχεδόν 140 χρόνια κυριαρχίας του ελληνικού κράτους καμία ιδιοκτησία, απεναντίας όποιοι χρειάστηκε να πάρουν άδεια καθαρισμού δασωμένων αγρών σύμφωνα με το άρθρο 14 του νόμου 998/79 πήραν την έγκριση της αρμόδιας δασικής αρχής με ταυτόχρονη αναγνώριση του γεωργικού χαρακτήρα αυτών. Το αποτέλεσμα φαίνεται στους αναρτημένους δασικούς χάρτες, όπου σε περιοχή εκατοντάδων στρεμμάτων χαρακτηρισμένων ως Δ/Δ υπάρχουν ιδιοκτησίες αναγνωρισμένων ως αγροτικών Α/Α.

Επειδή έγκαιρα , από 28-5-2017, κάναμε ένσταση κατά της με αριθμό325/20498/10-2-2017 απόφασης ανάρτησης δασικού χάρτη της Περ. Ενот. Μαγνησίας, η οποία απορρίφθηκε για τυπικούς λόγους.

Επειδή, τέλος , είναι βέβαιο ότι από λάθος εκτίμηση των παραγόντων κατάρτισης των δασικών χαρτών της περιοχής η αγροτική ζώνη του Παλιουρίου, αν και το 1945 αλλά και ως το τέλος της δεκαετίας του 1960 ήταν καλλιεργούμενη χαρακτηρίστηκε ότι ήταν δασική, κάτι που προφανώς δεν είναι αληθές και είναι εντελώς άδικο.

Ζητάμε

1) Να εξαιρεθεί η αγροτική ζώνη της τ. Κοινότητας Παλιουρίου από την μερική κύρωση των Δασικών χαρτών της Μαγνησίας.

2) Να δοθεί η δυνατότητα από την πολιτεία επανεξέτασης του χαρακτήρα της περιοχής μας πριν την οριστική κύρωση των δασικών χαρτών της Μαγνησίας και

3) Να συμπεριληφθούν στις τεχνικές προδιαγραφές σύνταξης των δασικών χαρτών οι αποφάσεις των Κοινοτικών-Δημοτικών Συμβουλίων καθορισμού των αγροτικών ζωνών των οικείων περιοχών τους και η απαγόρευση βόσκησης σ' αυτές, καθώς και οι αντίστοιχες αποφάσεις έγκρισης απαγόρευσης της βοσκής στις καθορισμένες αγροτικές ζώνες των Δήμων και Κοινοτήτων, από τα αρμόδια Αγρονομικά Συμβούλια, καθώς και όλα τα αποδεικτικά στοιχεία τα οποία έχουμε καταθέσει με την από 28-5-2017 ένστασή μας.

Ο πρόεδρος

Η Γ.Γραμματέας

Σακαβάλας Κων/νος

Ντόλγυρα Ελένη

Υστερόγραφο: Είμαστε στη διάθεσή σας για οποιοσδήποτε διευκρινίσεις και για την προσκόμιση των παραπάνω αναφερόμενων δικαιολογητικών, αποφάσεις Κοιν. Συμβουλίου, Αποφάσεις Αγρονομικού Συμβουλίου, συμβολαίων κ.λ.π.